Tres pintors de diversa procedència exposen en el centre

«Monòlegs» tanca la temporada d'Espais

ROSA GIL

Amb «Monòlegs», una exposició que recull obres de **José Joven** (Madrid), **Mufraggi** (Còrcega) i **Tomeu Ventayol** (Mallorca), el Centre d'Art Contemporani Espais tanca la programació d'aquest any.

L'exposició parteix de tres propostes individuals, tres artistes lligats tan sols per un mitjà d'expressió —la pintura— determinat, però que creen obres aparentment inconnexes; aquestes tenen un espai molt concret en la galeria.

José Joven (Saragossa 1959) presenta diverses teles treballades amb tècnica mixta, una obra on es repeteixen constantment alguns signes-símbols especialment el cercle, aconseguint un dinamisme intens i profundament enigmàtic: **«No crec en les explicacions sobre els quadres, crec que els quadres han de defensar-se per si sols. Els plantejaments són molt senzills; pretenc crear sensacions, reaccions en la persona que veu l'obra i portar una mica la persona als terrenys que a mi més m'interessen. Estic ara mateix molt preocupat en el treball amb determinats materials una mica inhabituals i en formes sobretot molt simples i elementals; vull que aquestes siguin com més rotundes possible i vull crear una espècie d'atmosfera de tranquillitat, però que produeixi alhora cert enfrontament».**

Tomeu Ventayol (Mallorca 1945) treballa especialment sobre cartó utilitzant diverses tècniques i emprant diferents materials; en les seves obres erosiona el cartó transgredint-lo: **«intento crear unes formes molt senzilles, dividir l'espai en una sèrie de subespais, destaco molt les formes i una manera de fer-ho és destacant molt el clar i obscurs; una altra manera és treballant el relleu aconseguint certs aspectes escultòrics; és un treball de la superfície, de les textures, transformacions a base de foc, àcids... persegueixo la rotunditat, crec que en certs aspectes el concepte del qual parteix la meva obra no difereix gaire de l'obra de Ventayol».**

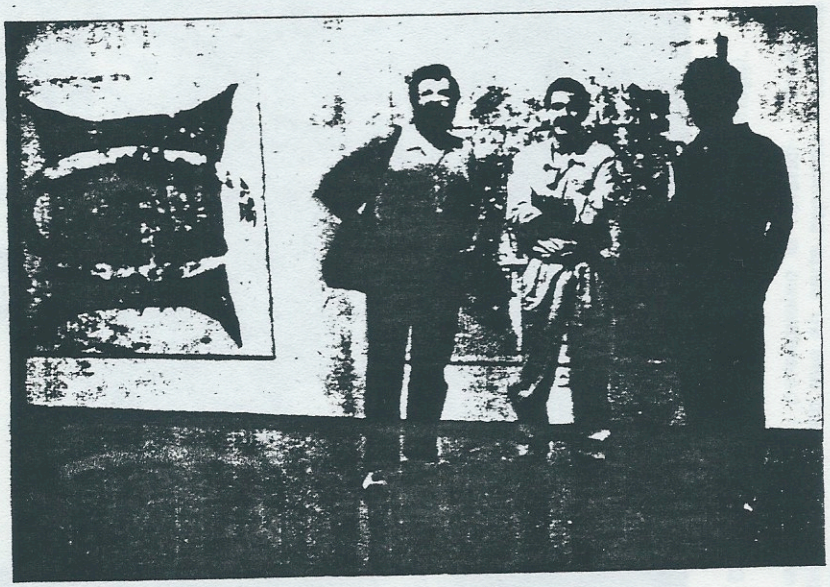

D'esquerra a dreta Ventayol, José Joven i Mufraggi.

Mufraggi (Còrcega 1948) divideix la seva obra en diversos plans utilitzant teles amb tècnica mixta i introduint-se de ple en l'abstracció: **«Les obres són fruit d'una transposició no marginal, quasi descriptives del gest, de cada color, de la taca; no han de respondre a una qüestió lògica, però són fruit de sensacions permanents. Cada vegada que entres en una tela, que la vas trenballant, tens l'esperança d'anar avançant progressivament tot introduint-hi el concepte i el teu món interior; això és l'essència».**